

TÁTI-SZIGET

Távlati sérülékeny ivóvízbázis

Vízbázis sorszáma 2.3
Vízbázis típusa : partiszűrésű víz
Védendő víztermelés: 10.000 m³/nap

A vízbázis dokumentációt készítette:
AQUARIUS Kft.
2000.

Az összefoglalót készítette:
Észak-Dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság
2006.

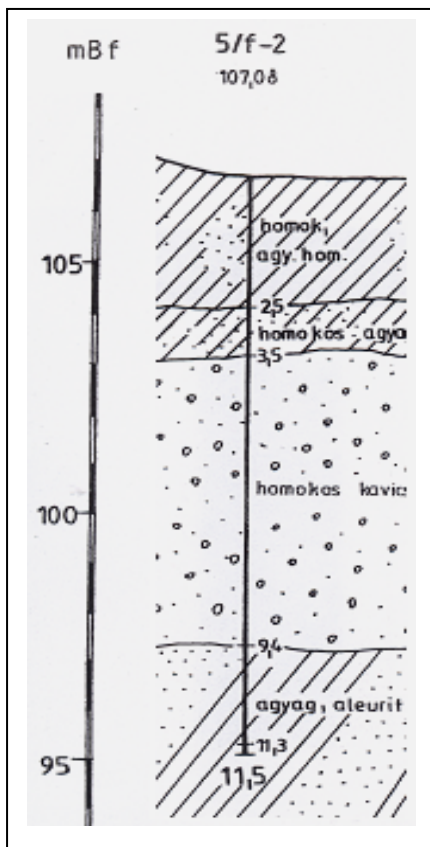
TÁTI-SZIGET TÁVLATI IVÓVÍZBÁZIS HIDROGEOLOGIAI „A” ÉS „B” VÉDŐTERÜLETE

— „A” védőterület határa

— „B” védőterület határa

Jellemző földtani szelvény

VÍZFÖLDTANI JELLEMZÉS

A vízbázis a Duna jobb partján található hordaléksávon, a Tát község közelében lévő Tati-szigeten helyezkedik el.

Az oligocén korú agyag, kőzetlisztes agyag, homokos agyag, aleurit **fekürétegek** gyakorlatilag vízzárónak tekinthetők.

Az ezek fölött települő 2,3-7,0 m vastag negyedidőszaki **vízadó homokos kavics, kavicsos homok réteg** szemeloszlás-viszonyai a víztermelés szempontjából kedvezőek. A réteg szivárgási tényezője 100-120 m/nap között van és a sziget területén jó hidraulikai kapcsolatban áll a Dunával. A Dunától a Kis Duna felé vékonyodik, K felé haladva viszont kis mértékben nő a vastagsága.

A **1,4-4,7 m átlagvastagságú fedőréteget** agyag, homokos agyag, kőzetlisztes agyag, kőzetlisztes homok képződmények alkotják, melyek vízvezető képessége gyenge.

A mellékelt átlagos földtani szelvény a sziget É-i felén található kútsor 5/F-2-es számú kútjának környezetét mutatja.

A DIAGNOSZTIKAI PROGRAM KERETÉBEN ÉPÍTETT LÉTESÍTMÉNYEK

1. A beruházás során **10 db figyelőkút** (1/F-1,1/F-2,...,5/F-1,5/F-2 jelzésekkel) és **egy 1 db próbakút** épült ki 7,1-12,4 m közti talpmélységgel.
2. Fentiekén túl a Táti szigetcsoport mindhárom tagján nagyszámú, korábban épült **figyelőkút** található, melyek a tervezett Bős-Nagymarosi vízlépcsőrendszer hatásainak észlelésére létesültek. Jelenleg közülük **4 db** (9674, 9766, 9775, 9776 jelűek) észlelése folyik a monitoring hálózatban.

Vízminőség

A vízkémiai paraméterek vizsgálatának értékeléséből az alábbiak állapíthatók meg:

- A Táti vízbázis teraszvize általában **magas vas és mangántartalmakkal** jellemezhető, amelyek a háttér felé tovább emelkednek.
- A **szulfát-** és a **nitrittartalom** a parti kutak vizében megfelelő, míg a háttér irányában ezek a paraméterek is növekedést mutatnak.
- Az ammónium tartalom sok helyütt meghaladta az előírt mértéket, de időben csökkenő tendenciát mutat.
- Az összes keménység kissé határérték feletti, de időben szintén csökkenő.
- A nehézfémek kis koncentrációban, határérték alatt vannak jelen.

A VÍZBÁZIS BIZTONSÁGBA-HELYEZÉSI ÉS BIZTONSÁGBAN-TARTÁSI TERVE

A 123/1997. (VII.18.) Korm. rendelet előírásainak megfelelően és az elvégzett diagnosztikai munkák eredményeként sor került a hidrogeológiai „A” és „B” védőövezetek méretezésére. Ennek alapján 10.122/1/2003 számon a hatóság a hidrogeológiai védőidomot kijelölte. A biztonságba helyezéshez az alábbi feltételeket kell teljesíteni:

- A Táti-szigeten (ami jelenleg is lakatlan) a vízbázis biztonságát veszélyeztető tevékenység, vagy szennyező forrás nincsen. Így a külső hidrogeológiai védőterületen („A”, „B” zónákban) **diffúz, vagy pontszerű szennyezőforrással nem kell számolni**. Ezt az állapotot a lehetőségekhez mérten a jövőben is fenn kell tartani.
- A vízbázis vízminőségét jelentősen befolyásolja a Duna és a Kis-Duna vízminősége, ezért közvetett szennyezőforrás a Kis-Dunába ömlő Unyi és Kenyérmezei patak, melyek tisztított ipari és kommunális szennyvizet vezetnek a mellékágba.
- Tát csatornázott település, így kommunális, diffúz szennyező hatásával nem kell számolni, ami befolyásolná a Kis-Duna vízminőségét.
- A hidrogeológiai „A” és „B” zónákban be kell tartani a 123/1997. (VII.18.) Korm. rendelet ~~kormányrendelet~~ előírásait ill. tilalmait.

A biztonságban tartáshoz szükséges tevékenységek

- A vízbázis dokumentáció szerinti figyelőkutak monitoring rendszerben való üzemeltetése, a mért adatok dokumentálása, értékelése.
- Az észlelőrendszer elemeinek rögzítenie kell a vízszintek és a vízminőség időbeli változásait.
- Az évenkénti mennyiségi- és minőségi mérések eredményeiről rövid értékelést kell készíteni, ennek birtokában a vízbázis állapotát öt évente újra kell értékelni.